

Seuraavassa apostolien tekojen teksti on mustalla tekstillä.

[Omat kommenttini ovat sinisellä tekstillä.](#)

Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat tällaisella mustalla kursivoidulla.

Kuulemmeko ja ymmärrämmekö?

Apt. 1:15. Eräänä päivänä, kun opetuslapsia oli koolla noin satakaksikymmentä, Pietari nousi puhumaan.

[Jeesuksen ylösnousemuksen todistajia oli yli 500 henkeä \(1. Kor. 15:6\), heistä oli nyt 120 koolla. Tämä "eräänä päivänä" on ollut Jeesuksen taivaaseen astumisen jälkeen mahdollisesti ennen Pyhän Hengen vuodattamista.](#)

1. Kor. 15:1-9. Veljet, minä (Paavali) palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille. Te olette ottaneet sen vastaan ja pidätte siitä kiinni, ja sen avulla te myös pelastutte, jos säilytätte sen sellaisena kuin minä sen julistin; muuten olette turhaan tulleet uskoviksi. Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, ja hän ilmestyi Keefakselle (Pietari) ja sitten niille kahdelletoista (apostolit). Sen jälkeen hän ilmestyi samalla kertaa yli viidellesadalle veljelle, joista useimmat ovat yhä elossa, vaikka jotkut ovatkin jo nukkuneet pois. Tämän jälkeen hän ilmestyi Jaakobille (Herran velipuoli Joosefin / Marian kautta.) ja sitten kaikille apostoleille. Viimeiseksi kaikista hän ilmestyi minullekin (Paavalille), joka olen kuin keskosena syntynyt. Olenhan apostoleista vähäisin enkä edes ansaitse apostolin nimeä, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa. (Paavalille Jeesus ilmestyi Damaskon tiellä vasta Pyhän hengen vuodattamisen jälkeen.)

Apt. 1:16-17. Hän (Pietari) sanoi: "Veljet! Sen kirjoitusten sanan oli käytävä toteen, jonka Pyhä Henki Daavidin suulla oli ennalta Juudaksesta lausunut - tuosta miehestä, joka ryhtyi oppaaksi Jeesuksen vangitsijoille.

Ps. 41:10. Vieläpä ystäväni, johon luotin ja joka söi minun pöydässäni, kääntyy kopeasti minua vastaan. (Juudas vietti ehtoollistakin yhdessä Jeesuksen kanssa mutta kavalsi hänet.)

Apt. 1:17. Hän kuului meidän joukkoomme ja oli saanut osalleen palvelutehtävän niin kuin mekin.

[Jeesus oli valinnut myös Juudaksen apostoliksi \(Luuk. 6:12-16\). Jeesus ei valinnut Juudasta siksi, että tämän tehtävänä olisi ollut kavaltaa Jeesus. Juudaksesta tuli kavaltaja rahanhimon vuoksi, koska raha oli hänelle tärkeämpi kuin ympärillä olevat ihmiset \(Joh. 12:4-6\).](#)

Luuk. 6:12-16. Samoihin aikoihin Jeesus meni vuorelle rukoilemaan ja vietti siellä koko yön rukoillen Jumalaa. Päivän koittaessa hän kutsui luokseen opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, jotka nimesi apostoleiksi. Nämä olivat Simon, jolle hän antoi myös nimen Pietari, tämän veli Andreas, Jaakob ja Johannes, Filippus, Bartolomeus, Matteus, Tuomas ja Jaakob Alfeuksen poika, Simon, jota kutsuttiin Kiivailijaksi, Juudas Jaakobin poika ja Juudas Iskariot, josta tuli kavaltaja.

Joh. 12:4-6. Juudas Iskariot, joka oli Jeesuksen opetuslapsi ja josta sitten tuli hänen kavaltajansa, sanoi silloin (kun Maria oli voidellut Jeesuksen jalat kalliilla nardusöljyllä): "Miksei tuota voidetta myyty kolmestasadasta denaarista? Rahat olisi voitu antaa köyhille." Tätä hän ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Yhteinen kukkaro oli hänen hallussaan, ja hän piti siihen pantuja rahoja ominaan.

Apt. 1:18-19. Petoksensa palkalla hän hankki itselleen kappaleen maata, mutta sitten hän syöksi päistikkaa alas, niin että hänen vatsansa halkesi ja sisälmykset pursuivat ulos." Tämä tuli yleisesti tiedoksi Jerusalemissa, ja niin se paikka sai heidän kielellään nimen Hakeldama, Veripelto.

[Juudas viskasi Jeesuksesta saamansa verirahat temppeleihin ja ylipapit ostivat niillä pellon muukalaisten hautausmaaksi \(Matt. 27:3-10\). Siihen peltoon ilmeisesti myös Juudas haudattiin.](#)

[DigiNovum kertoo seuraavaa;](#)

[Hän "suistui alas" siitä puusta, johon hän oli hirttäytynyt. Pellon ostivat itse asiassa ylipapit, mutta Juudaksen rahoilla. Sen tähden sanotaan, että "hän hankki itsellensä pellon". Tapahtuma oli ennustettu Sak 11:12-13:ssa.](#)

[DigiNovumin mukaan Juudaksen vatsa olisi revennyt, kun hän putosi alas puusta. Toinen mahdollinen selitys on, että koska ruumista ei haluttu jättää sapatin ajaksi kaupungin muurin sisäpuolelle, hirttäytynyt Juudas heitettiin muurin yli sen ulkopuolelle. Juudas olisi pudotettu sille pellolle, jonka ylipapit hänen rahoillaan sitten hautausmaaksi ostivat. Juudaksen vatsa olisi revennyt tiputtamisvaiheessa.](#)

Matt. 27:3-10. Kun Juudas, Jeesuksen kavaltaja, näki että Jeesus oli tuomittu kuolemaan, hän katui tekoaan. Hän vei saamansa kolmekymmentä hopearahaa takaisin ylipapeille ja vanhimmille ja sanoi:

"Tein väärin, kun kavalsin viattoman veren." Mutta he vastasivat: "Mitä se meitä liikuttaa? Omapa on asiasi." Silloin Juudas paiskasi rahat temppeliin, meni pois ja hirttäytyi. Ylipapit ottivat rahat ja sanoivat: "Nämä ovat verirahoja, näitä ei ole lupa panna temppelirahastoon." Neuvoteltuaan he päättivät ostaa niillä savenvälajan pellon muukalaisten hautapaikaksi. Vielä tänäkin päivänä sitä peltoa kutsutaan Veripelloksi. Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian sana: He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan, jonka arvoiseksi he tämän miehen israelilaisten puolesta olivat arvioineet. Ja he ostivat niillä savenvälajan pellon, niin kuin Herra oli minua käsenyt.

(Aapeli Saarisalo kirjassaan Neljä evankelistaa: Tähän Matteuksen evankeliumin kohtaan on Jeremian nimi tullut Sakarjan sijaan. Se on selvä kirjoitusvirhe, joka on voinut johtua esilukijan sekoittaessa nimet kirjakääröä kopioitaessa. Syyriankielisessä Pešitta-käännöksessä on profeetan nimi yksinkertaisesti jätetty pois. Jo varhaiset kirkkoisät huomasivat tämän virheen, mutta eivät rohjenneet korjata tekstiä. Nyt virhe on todistamassa, että Raamatussa oleva Matteuksen evankeliumi ei ole sellainen "viimeinen parannettu laitos" edellisistä, joissa liberaalien raamatunselittäjien mukaan vapaasti tehtiin poistoja ja lisäyksiä. Virhe oli jo alkuperäisessä tekstissä, jota suojeltiin koskemattomana.)

Sak. 11:11-13. Näin siis purkautui tämä liitto sinä päivänä. (Vanha lakiliitto korvautui uudella liitolla, jonka Jeesus vahvisti ristinverellään Golgatalla.) Kun kauppiaat näkivät, (Jeesus ajoi kaupustelijat ulos temppelistä, Joh. 2:13-17.) mitä tein, he ymmärsivät, että toimin Herran käskystä. Sitten sanoin heille: "Jos hyväksi näette, maksakaa minulle palkkani. Ellei se käy, olkaa maksamatta." Niin he antoivat minulle palkaksi vaivaiset kolmekymmentä hopearahaa. Herra sanoi minulle: "Vie ne temppeliin ja viskaa metallinsulattajalle (pitää olla savenvälajalle, metallinsulattaja on käännösvirhe tässä vuoden 1992 käännöksessä. Aikaisempi vuoden 1933/38 käännös on oikein.). Näin korkean hinnan arvoisena he minua pitivät!" Minä viskasin ne kolmekymmentä hopearahaa metallinsulattajalle (pitää olla savenvälajalle), Herran temppeliin.

Apt. 1:20. "Jo Psalmien kirjassa sanotaan: 'Jääköön hänen asuinsijansa autioksi, älköön siinä kukaan asuko', ja: 'Ottakoon toinen hänen kaitsijantehtävänsä.'

Pietarin puhe tästä eteenpäin koskien toisen henkilön valitsemista Juudaksen tilalle, on hiukan ongelmallinen. Itse olen tullut siihen tulokseen, että Jumalan tarkoitus oli kyllä valita kahdestoista apostoli (Ilm. 21:9-14) mutta ei vielä tässä yhteydessä.

Ilm. 21:9-14. Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemässä maljassaan seitsemän viimeistä vitsausta, tuli luokseni ja puhui minulle. Hän sanoi: "Tule, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon." Henki valtasi minut, ja enkeli vei minut suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui taivaasta, Jumalan luota. ... Sitä ympäröi suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia, ja niitä vartioi kaksitoista enkeliä. Portteihin oli hakattu Israelin kahdentoista heimon nimet. ... Kaupungin muurissa oli kaksitoista peruskiveä, ja niissä oli kaksitoista nimeä, Karitsan kahdentoista apostolin nimet. (Kristillinen kirkko, se joka on Karitsan morsian, on perustettu 12 apostolin opetuksen varaan. Meikin rakennamme elävinä kivenä tälle samalle perustukselle. Juudas Iskariotin varaan kirkkoa ei rakenneta, vaikka jotkut harhaoppiset liberaalikristityt sitäkin yrittävät. Apostoli Paavalin opetuksen varaan Jeesus kirkkoansa kyllä rakentaa.)

Psalmeissa 69 ja 109 sanotaan melkein siten kuin Pietari niitä siteeraa, mutta voidaanko nämä kaksi lausetta irrottaa asiayhteyksistään ja antaa niille Pietarin kertoma merkitys? Pyhää Henkeä ei mahdollisesti ollut tässä vaiheessa vielä annettu opetuslapsille, joten sitä suuremmalla syyllä Pietari saattoi toimia vanhan luontonsa ohjauksessa. Jumala ei estä meitäkään toimimasta vanhan luontomme mukaan, varoittaa kyllä mutta ei estä. Psalmi 69 kannattaa lukea kokonaisuudessaan. Se kertoo Daavidin kärsimien vaikeuksien lisäksi myös profeetallisesti Jeesuksesta ja hänen vastustajistaan. Psalmin kohta, johon Pietari vetosi; "Tulkoon heidän leirinsä autioksi, älköön kukaan asuko heidän teltoissaan", sisältää pikemminkin ajatuksen, että Juudaksen tilalle ei olisi pitänyt valita toista.

Ps. 69:1-37 ... Minä olen väsynyt huutamaan, kurkkuni on käheä. Silmäni hämärtyivät, kun odotin sinua, Jumala. (Jumala joutui hylkäämään Jeesuksen ristillä koska meidän syntimme laskettiin hänen kannettavakseen.) Enemmän kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka minua syyttävät vihaavat. Vahvoja he ovat, nuo, jotka tahtovat tuhota minut. Syyttä he ovat minun vihamiehiäni. Kuinka voisin palauttaa sellaista, mitä en ole varastanut? (Jeesus oli synnitetön.) ... Herrani, Herra Sebaot! Älköön minun takiani

joutuko häpeään kukaan, joka odottaa sinua. Israelin Jumala! Älköön minun takiani joutuko pilkattavaksi kukaan, joka etsii sinua. ... Minusta on tullut vieras veljilleni, äitini pojat eivät minua tunne. Kiivaus sinun temppelesi puolesta on kuluttanut minut (Jeesus ajoi temppelistä rahanvaihtajat ulos), ja minuun sattuu niiden pilkka, jotka pilkkaavat sinua. ... Sinä näet kaikki ahdistajani, sinä tiedät, että olen kärsinyt häväistystä, herjaa ja pilkkaa. Häpeä on murtanut sydämeni, haavani ei parane. Turhaan minä odotin sääliä, kukaan ei minua lohduttanut. Viholliseni ovat panneet ruokaani karvasta koiruohoa, janooni he juottivat etikkaa (toteutui ristillä). ... Tulkoon heidän pitopöytänsä heille ansaksi ja uhrujuhlan onnettomuudeksi! Tulkoont heidän silmänsä sokeiksi, tee heidän jalkansa heikoiksi. Vuodata heidän päälleen kiivautesi malja, sinun vihasi hehku kohdatkoon heidät. Tulkoont heidän leirinsä autioksi, älköön kukaan asuko heidän teltoissaan. (Tämän kohdan Pietari otti koskemaan Juudasta.) He ovat vainonneet sitä, jota sinä olet lyönyt, lisänneet sen tuskaa, jota sinä olet haavoittanut. (Meidän syntivelkamme laskettiin Jeesuksen kannettavaksi.) Pane heille syyllisyyttä syyllisyyden päälle, torju heidät luotasi. Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, älköön heidän nimeään merkittäkö vanhurskaiden joukkoon. Minä olen kurja ja kipua täynnä, mutta sinä, Jumala, autat minut turvaan. ...

Entä sitten psalmi 109, jossa sanotaan; 'Ottakoon toinen hänen kaitsijantehtävänsä'.

Ps. 109:2-8. Minun vainoojani ovat avanneet suunsa, nuo jumalattomat ja petturit! He puhuvat minulle valheita. Joka puolelta he sinkoavat ilkeitä sanoja ja hyökkäävät syyttä minua vastaan. He palkitsevat ystävyteni syytöksin. En ole tehnyt mitään pahaa! He maksavat hyvän pahalla, ystävyteni vihalla. (Tämä toinen psalmi puhuu enemmän Jeesuksen aikaisista ylipapeista ja johtomiehistä kuin Juudaksesta.) Pane ankara syyttäjä vastustajani kimppuun, pane armoton mies todistamaan häntä vastaan! Kun hänen asiansa on oikeudessa, hänet tuomittakoon syylliseksi, hänen rukouksensakin katsottakoon pahaksi teoksi. Vähiin jääkööt hänen elämänsä päivät, toinen ottakoon hänen työnsä ja toimensa. (Tämä kohta voisi kyllä koskea Juudastakin. Juudaksen tilalle ihmiset valitsivat Mattiaan, Jumala valitsi Paavalin.)

Apt. 1:21-25. Siispä on nyt valittava yksi niistä miehistä, jotka ovat kulkeneet kanssamme koko sen ajan, jolloin Herra Jeesus eli ja vaikutti meidän keskuudessamme, siitä alkaen, kun Johannes hänet kasto, aina siihen päivään, jona hänet otettiin luotamme taivaaseen. Yksi heistä olkoon hänen ylösnousemuksensa todistajana yhdessä meidän kanssamme." Ehdolle pantiin kaksi miestä: Joosef Barsabbas, toiselta nimeltään Justus, sekä Mattias. Sitten kaikki rukoilivat: "Herra, sinä joka tunnet kaikkien sydämet, ilmoita, kumman näistä kahdesta olet valinnut astumaan tähän palvelutehtävään ja apostolin virkaan, josta Juudas luopui mennäkseen sinne, minne kuului."

Tässä on ongelmallista se, että Jumalaa pyydetään siunaamaan ihmisen oma ratkaisu kysymättä Jumalan mielipidettä sille, onko valinnan tekeminen tässä vaiheessa oikein. Jumalan osalle jätetään vain valmiiksi tehdyn ratkaisun leimasimena toimiminen. Kolikko heitetessä tulee kruuna tai laava, mutta kuinka usein kolikko jää kyljelleen sen merkiksi, ettei valintaa tulisi tehdä?

Tässä yhteydessä mieleeni tulee Homerin rukous Simpsonsissa. Kun Homer näki ikkunalla piirakan, hän esitti Jumalalle seuraavan rukouksen; Jos et halua minun syövän tuota piirakkaa, anna salaman lyödä alas taivaasta. Salama ei lyönyt, joten Homer söi piirakan.

Apt. 1:26. Sen jälkeen he heittivät miehistä arpa, ja arpa lankesi Mattiakselle. Näin hänet valittiin ja liitettiin kahdentenatoista apostolien joukkoon.

Jumala ei estänyt Mattiaksen valitsemista apostoliksi. Kuvaavaa on kuitenkin se, ettei Mattiaksesta tämän jälkeen löydy ainoatakaan mainintaa. Apostoli Paavalista kuullaan sen sijaan paljonkin.

Arvan heittäminen ei sinällään ollut mitenkään Vanhan testamentin vastaista. Siinä arvalla valittiin toinen kahdesta vaihtoehdosta (3. Moos. 16:7-8, 1. Aik. 24:5, 1. Sam. 30:3-8). On hyvä, ettemme tiedä, millaiset vanhan testamentin arpomisvälineet, urim ja tummim, Jumalan vastausten rintakilvessä olivat (2. Moos. 28:30). Jos tietäisimme, käyttäisimme ao. menetelmää varmasti väärin. Emme me niitä edes tarvitse, sillä Jumala on antanut meille Raamattuun oman sanansa sekä Pyhän Hengen (Apt. 20:32, Hepr. 4:12, Apt. 13:2).

3. Moos. 16:7-8. Sitten hän (Aaron) ottakoon molemmat (syntiyhri)pukit ja pankoon ne seisomaan Herran eteen pyhäkköteltan oven luo. Hän heittäköön arpa siitä, kumpi pukeista kuuluu Herralle (uhrattavaksi) ja kumpi Asaselille (erämaahan lähetettäväksi).

1. Aik. 24:5. (Pappisosastojen palvelusvuorojen) Jako toimitettiin arvalla. Pyhäkön päämiehiä ja jumalanpalvelusta johtavia pappeja oli näet sekä Eleasarin että Itamarin jälkeläisten joukossa.

1. Sam. 30:3-8. Kun Daavid ja hänen miehensä tulivat kaupunkiin, (jossa he olivat olleet paossa kuningas Saulia) se oli poltettu ja heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä oli viety vankeina pois.

Silloin Daavid ja hänen sotilaansa puhkesivat itkuun ja itkivät, kunnes eivät enempää jaksaneet. ... Mutta Daavid haki tukea Herrasta, Jumalastaan, ja sanoi pappi Abjatarille, Ahimelekin pojalle: "Tuo efodi tänne." Abjatar toi efodin Daavidin luo, (Efodi-kasukan rintataskussa olivat urim ja tummim, joilla kysyttiin arpomalla Herran mielipidettä.) ja Daavid kysyi Herralta: "Lähdenkö ajamaan takaa noita rosvoja? Saanko heidät kiinni?" Herra vastasi hänelle: "Lähde heidän peräänsä! Sinä saat heidät kiinni ja vapautat vangit."

2. Moos. 28:30. Pane oikeutta jakavan (jumalanvastausten) rintakilven sisään urim ja tummim, ja ne olkoot Aaronin sydämen päällä, kun hän astuu Herran eteen. Näin Aaron kantakoon aina Herran edessä sydäntään vasten kilpeä, jolla hän jakaa israelilaisille oikeutta.

Apt. 20:32. "Jätän nyt teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, sen sanan, jossa on voima rakentaa teitä ja antaa perintöosa kaikkien pyhitettyjen joukossa.

Hepr. 4:12-13. Jumalan sana on elävä ja väkevä. Se on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, se iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatuksemme. Jumalalta ei voi salata mitään. Kaikki, mikä on luotu, on avointa ja alastonta hänelle, jolle meidän on tehtävä tili.

Apt. 13:1-3. Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, josta käytettiin nimeä Niger, kyreneläinen Lukios, Menahem, joka oli neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, sekä Saul. Kerran, kun he olivat palvelemassa Herraa ja paastoamassa, Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, siihen tehtävään, johon minä olen heidät kutsunut." Niin he paastosivat ja rukoilivat, ja sitten he panivat kätensä näiden kahden päälle ja lähettivät heidät matkaan.

Ennen Pyhän hengen saamista jokainen ihminen käyttää Raamatun jakeita tarkoitushakuisesti, sillä ilman Pyhää Henkeä ihmisellä on käytettävissä vain oma maallinen viisautensa, joka Raamatun mukaan on riivaajien viisautta (Jaak. 3:14-15). Vasta kun ihminen on uudestisyntynyt Jumalan lapseksi, Pyhän Hengen saamisen jälkeen, hänelle on edes mahdollista pitää vanha luontonsa aisoissa. Vasta silloin on mahdollista pitää Jumala niin pyhänä, ettei uskalla eikä halua muutella Hänen sanaansa omaan korvasyyhyynsä sopivaksi. Valitettavasti olemme lihallisia kristittyjä emmekä siksi useinkaan salli Kristuksen saavan meissä hallintavaltaa vanhan luontomme yli (1. Kor. 3:1-3).

Jaak. 3:14-15. Mutta jos teidän sydäntänne hallitsee katkera kateus ja riidanhalu, älkää vastoin totuutta kerskuko kuvitellulla viisaudellanne. Sellainen ei ole ylhäältä tulevaa viisautta, vaan maallista, ihmisistä tulevaa, pahojen henkien viisautta. (Tämän vuoksi kirkko ja seurakunnat ovat niin hajalla.)

1. Kor. 3:1-3. Minä (Paavali) en voinut puhua teille, veljet, niin kuin hengellisille ihmisille puhutaan, vaan niin kuin puhutaan vanhan luontonsa vallassa oleville, niille jotka ovat Kristuksen tuntemisessa vielä pikkulapsia. Annoin teille ravinnoksi maitoa, en vahvaa ruokaa, sillä sitä te ette olisi vielä kestäneet. Ette kestä sitä vielä nytkään, sillä olette yhä vanhan luontonne vallassa. Kun teillä kerran on keskinäistä kateutta ja riitaa, silloinhan vanha luontonne vallitsee teitä ja te elätte niin kuin ihmiset elävät.

Jumalan sanan muuttaminen omaan korvasyyhyynsä sopivaksi – milloin ja miten se tapahtuu?

- Me teemme omalla käytöksellämme turhaksi Jumalan sanan. Joku on todennut, että; "en kuule mitä sanot, koska se, millainen olet, huutaa niin lujaa". Tällainen kristitty antaa vanhan luontonsa hallita itseään (1. Kor. 3:3). Jumalan lapsetkaan eivät pääse vanhasta luonnostaan eroon tämän maallisen elämän aikana. Mutta jos me vietämme aikaa Raamatun lukemisessa, sanan kuuntelemisessa, seurakuntayhteydessä ja rukouksessa, silloin Kristuksen ja Hänen sanansa tunteminen meissä kasvaa ja Hengen hedelmä lisääntyy. Ja sitä mukaa myös vanhan luontomme hallintavalta meissä vähenee (2. Piet. 1:3-8, Gal. 5:22-23, 2. Piet. 3:18).

1. Kor. 3:3. Kun teillä kerran on keskinäistä kateutta ja riitaa, silloinhan vanha luontonne vallitsee teitä ja te elätte niin kuin ihmiset elävät.

2. Piet. 1:3-8. Hänen (Jeesuksen) jumalallinen voimansa on antanut meille lahjaksi kaiken, mikä kuuluu tosi elämään ja jumalanpelkoon. Olemmehan päässeet tuntemaan hänet, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja voimallaan. Näin hän on meille lahjoittanut suuret ja kalliit lupaukset, jotta te niiden avulla pääsisitte pakoon turmelusta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee, ja tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta. Pyrkikää sen vuoksi osoittamaan uskossanne lujutta, lujudessa oikeaa

tietoa, tiedossa itsehillintää, (Ettemme ylpeile tiedoillamme ja syyllisty syntiin.) itsehillinnässä kestävyyttä, kestävydessä jumalanpelkoa, jumalanpelossa keskinäistä kiintymystä, kiintymyksessä rakkautta. Kun näet teillä on kaikki nämä avut ja ne vielä enenevät, te ette jää toimettomiksi eikä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tunteminen jää teissä vaille hedelmää.

Gal. 5:22-23. Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, lempeys ja itsehillintä.

2. Piet. 3:18. Kasvakaakaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia nyt ja iankaikkisuuden päivään asti. Aamen.

- Me nostamme jonkun sananselittäjän sellaiseen auktoriteettiasemaan, jossa emme arvostele häntä enää, vaikka Sana käskee arvostelemaan jokaisen sanan selittäjän (1. Kor. 14:29). Toisen puheiden ja käytöksen arviointi on eri asia kuin hänen mollaamisensa, mitätöimisensä tai tuomitsemisensä (Room. 14:4-13).

1. Kor. 14:29. Samoin profeetoista saa esiintyä vain kaksi tai kolme, ja toiset arvostelkoot.

Room. 14:4-13. Mikä oikeus sinulla on tuomita toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu - vaikka kyllä hän seisoo, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä. ... Kuinka sinä voit tuomita veljesi? Tai sinä toinen, kuinka voit halveksia veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen. ... Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään. Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeänne kompastumaan ja kaatumaan.

Entä, jos eri sananselittäjät puhuvat Raamatun sanaan liittyen vastakkaisilla tavoilla. Usein kyse on siitä, että kielellinen ilmaisumme ja ymmärryksemme ovat vajavaisia ja Jumalan sana on niin rikasta, että ristiriita on vain näennäistä. Joskus ristiriita on kuitenkin niin perustavanlaatuista, että molemmat sananselitykset eivät voi olla oikeassa. Tällöin on asioista pyrittävä ottamaan itse selvää, jotta voisi hylätä väärän opetuksen. Henkilöä itseään, sitä joka mielestämme on väärässä, ei saa hylätä, ei ainakaan ennen kuin on jutellut hänen kanssaan hänen opetuksestaan (Tit. 3:9-10). Mielenmuutos näissä asioissa voi tapahtua hetkessä, kuten Paavalilla Damaskon tiellä, tai sitten se voi vaatia useita vuosia.

Tit. 3:9-10. Vältä typeriä väittelyitä, sukuluetteloita sekä lakia koskevia riitoja ja kiistoja, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. Karta harhaoppista ihmistä, kun ensin olet ojentanut häntä kerran tai kahdesti.

Monelle on Jumalan sanan suhteen muodostunut ns. sokea piste. Tällöin voivat esim. pelastuskysymykseen liittyvät asiat olla selvillä, mutta jokin muu asia on pimennossa. Tällainen oli esim. Martti Lutherin suhtautuminen juutalaisiin ja tällainen on luterilaisen kirkon suhtautuminen ilmestyskirjaan.
- Meillä on omia perinnäissääntöjämme, joille annamme joko huomaamattamme tai tietoisesti aseman Jumalan sanan rinnalla. Kun luemme Raamatun sanaa näiden perinnäissääntö-lasiemme läpi, sanan alkuperäinen merkitys aina muuttuu ja ristiriitoja muiden kanssa tulee. Lähdemme helposti moittimaan muita, mikäli he eivät ajattele Jumalan sanasta meidän kanssamme samalla tavalla.

Room. 14:1-23. Hyväksykää joukkoonne myös sellainen, joka on uskossaan heikko, älkääkä ruvetko kiistelemään mielipiteistä. (1. Kor. 3:1-23 mukaan uskossaan heikkoja ovat ne, jotka pitävät yllä kiistaa mielipiteistä.) ... Mikä oikeus sinulla on tuomita toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu - vaikka kyllä hän seisoo, sillä Herra kykenee pitämään hänet pystyssä. ... Joka kiinnittää huomionsa päiviin, tekee niin Herran kunniaksi, ja joka syö, syö Herran kunniaksi, sillä hän kiittää Jumalaa. Joka taas ei syö, on Herran kunniaksi syömättä, ja hänkin kiittää Jumalaa. ... Kuinka sinä voit tuomita veljesi? Tai sinä toinen, kuinka voit halveksia veljeäsi? Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen. ... Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään. Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeänne kompastumaan ja kaatumaan. Herraan Jeesukseen luottaen tiedän varmasti, ettei mikään ole sinänsä epäpuhdasta. Mutta jos joku pitää jotakin epäpuhtaana, hänelle se on epäpuhdasta. ... Sinun on hyvä olla syömättä lihaa ja juomatta viiniä ja välttää muutakin, mikä loukkaa veljeäsi. Säilytä sinä oma uskosi Jumalan edessä. Onnellinen se, joka ei tuomitse itseään siitä minkä uskoo oikeaksi. (Tämän uskon on perustuttava Jumalan sanaan, muuten se on tyhjän päällä.) Mutta se, joka epäroi ja silti syö, on tuomittu, koska hän ei toimi uskon perusteella. Kaikki, mikä ei perustu uskoon, on syntiä. (Me painostamme liian usein toista toimimaan vastoin hänen omaa vakaumustaan ja pakotamme hänet tekemään syntiä. Ja teemme huomaamattamme itse paljon suuremman synnin. Tässä on kysymyksessä erittäin vakava asia.)
- Sitten on näitä, jotka tulkitsevat Raamatun sanaa darvinistisen "alkuperätieteen" tarinankerronnan mukaisesti. Ateistinen maailmanselitys on Raamatun mukaan mielettömyyden puhetta (Ps. 14:1). Mielettömyyden on myös se joidenkin kristittyjen omaksuma ajatusmalli, että Jumala olisi luonut maailman ateistien

turmeltuneiden ajatusten osoittamalla tavalla (1. Tim. 6:20-21). Ateistisen maailmanselityksen mielettömyydestä, tieteen havaintojen valossa, löytyy tietoa netistä Luominen.fi-sivuilta.

Ps. 14:1. Mielettö se, joka ajattelee: "Ei Jumalaa ole." Turmeltuneita ovat ne, jotka näin ajattelevat. Kukaan heistä ei tee hyvää.

1. Tim. 6:20-21. Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! (Tämä koskee myös muita Raamatun sanan opettajia.) Torju jumalattomat tyhjät puheet ja vastaväitteet, joita tiedon nimellä kulkeva valhetieto keksii. (Nykyisin kerrotaan tieteen kaapuun verhottuja keksittyjä tarinoita, joille annetaan viisaalta kuulostava nimi, alkuperätiede.) Muutamat ovat ryhtyneet sen tunnustajiksi ja ovat eksyneet pois uskosta. Armo teille!

- Jumalan rakkauden yksipuoliset julistajat ovat oma lukunsa. He puhuvat rakkaudesta ilman sitä ainoaa asiaa, jonka perusteella Jumalan rakkaus on saatavissa, ristillä tapahtunutta synnin tuomitsemista (1. Joh. 4:10, 1. Piet. 1:18-19, Ef. 1:7). He poistavat julistuksestaan syntien todellisen anteeksiannon sekä Jumalan pyhyden ja pelastumisen (1. Kor. 1:18). He eivät saarnaa vapautusta synneistä, vaan sitä, että synneistä ei tarvitse välittää. He eivät rukoile kuulijoilleen voimaa tehdä parannusta synneistään, vaan rauhaa elää synneissään. Nämä julistajat ovat palkkapaimenia tai jopa lammasten vaatteissa olevia susia, jotka johtavat kuulijoihinsa lavealle tielle (Matt. 7:13-21). Sellaista tietä taivaaseen kuin "Jumalan rakkaus", ei ole olemassa. Jeesus on ainoa tie ja sillä tiellä ei ole, ellei pyri noudattamaan Raamattuun kirjoitettua Jumalan ilmoitusta (Luuk. 6:46).

Timo Soini sanoi Sana-lehdessä (8/2022) hyvin: "Jos kirkon opetus tuntuu liian vaativalta, vika on minussa, ei opetuksessa." Julistus ei ole enää oikeaa, jos se ei sisällä sanomaa; Katukaa syntejämme, kääntykää Herran puoleen ja alkakaa tehdä sellaisia tekoja, joissa parannuksenne näkyy (Apt. 3:18-20, Apt. 26:20). Jopa sellaiselle henkilölle, joka oli jo hyvin perillä kristillisyydestä, Paavali puhui Jumalan tahdon mukaisesta elämästä, halujen hillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta (Apt. 24:22-25). Mikäli henkilön puheet, teot ja elämä ovat ristiriidassa Raamatun opetuksen kanssa, ei henkilö todellisuudessa ole vielä katunut syntejään eikä hän ole sisällä Jumalan valtakunnassa (Luuk. 6:46).

1. Joh. 4:10. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

1. Piet. 1:18-19. Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu isiltä perimästänne tyhjänpäiväisestä elämästä millään katoavalla tavarella, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä.

Ef. 1:7. Kristuksen veressä meillä on lunastus, rikkomustemme anteeksianto.

Joh. 3:16 vuoden 1933/38 käännös. Sillä niin (sellaisella tavalla) on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

1. Kor. 1:18. Puhe rististä on hulluutta niiden mielestä, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. (Jeesuksen ristinkuolema tarvittiin meidän syntiemme sovittamiseksi.)

Matt. 7:13-21. "Menkää sisään ahtaasta portista. (Jeesus on tämä portti pelastukseen. Tällä portilla tullaan synnintuntoon ja tunnustetaan synnit, että ne riisuttaisiin pois. Ellei näin tehdä, kyseessä ei silloin ole Jeesus-portti, vaan lavealle tielle johtava portti.) Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie (Jeesus on sekä portti mutta Hän on myös tämä kaita tie pelastumisen jälkeen), joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen! (Jumala vie kyllä ihmiset Jeesus-portille, mutta se kelpaa vain harvoille, koska lavean tien houkutukset vievät voiton.) "Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. (Nämä julistajat luulevat itse olevansa lampaita, julistavathan he omasta mielestään rakkauden sanomaa.) Hedelmistä te heidät tunnette. Eihän orjantappuroista koota rypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita. Hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, huono puu kelvottomia hedelmiä. (Jeesus on myös viinipuu, Joh. 15:1-2. Jos olemme oksina Jeesuksen yhteydessä, tuottaa puu hedelmää oksiansa kautta, myös meidän kauttamme. Jos olemme oksina jossain muussa puussa, ovat lihan teot sen puun mukaiset, Gal. 5:19-21.) Ei hyvä puu voi tehdä kelvottomia eikä huono puu hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, kaadetaan ja heitetään tuleen. (Jumala arvioi hedelmän laadun. Arviointiperusteen Hän on ilmoittanut sanassaan Raamatussa.) Hedelmistä te siis tunnette heidät. "Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon. (Taivaallisen Isän tahdon kykenee tekemään vain

se, joka on uudestisyntynyt Jumalan lapseksi ja saanut Pyhän Hengen. Hänet Jumala pukee Jeesuksen antamaan lahjavanhurskauteen. Vasta kun meidät on näin kätkeyty Jeesukseen Kristukseen, me kelpaamme. Muita kohtaan, niitä jotka ovat epäkelvoja, Jumala on vielä pitkämielinen ja vetää heitä puoleensa, sillä Hän haluaa mahdollisimman monen pelastuvan.)

Apt. 3:18-20. *Mutta sillä tavoin (antamalla Poikansa kuolla ristillä) Jumala pani täytöntöön sen, minkä hän ennalta oli ilmoittanut kaikkien profeettojen suulla: hänen Voideltunsa tuli kärsiä ja kuolla.*

Katukaa siis syntejänne, jotta ne pyyhittäisiin pois, kääntykää, (Ainoa oikea kääntyminen on kääntyminen Jeesuksen puoleen Hänen ristinsä juureen.) jotta Herra antaisi tulla virvoituksen ajan ja lähettäisi Jeesuksen, teille ennalta valitsemansa Voidellun.

Apt. 26:20. *Ensiksi Damaskoksessa ja Jerusalemissa, sitten joka puolella Juudeaa ja muiden kansojen parissa minä olen julistanut, että kaikkien tulee katua syntejään, kääntyä Jumalan puoleen ja tehdä tekoja, joissa heidän parannuksensa näkyy.*

Apt. 24:22-25. *Felix, joka oli tarkoin perillä Herran tiestä, siirsi heidän oikeusjuttunsa tuonemmaksi (Ylipappi Ananias syytti Paavalia.) ... Jonkin ajan kuluttua Felix tuli juutalaisen vaimonsa Drusillan kanssa vankilaan, lähetti hakemaan Paavalia ja kuunteli, mitä tämä kertoi uskosta Kristukseen Jeesukseen. Mutta kun Paavali puhui Jumalan tahdon mukaisesta elämästä, halujen hillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, Felix pelästyi ja sanoi: "Saat mennä. Kutsun sinut taas toiste, kun minulla on aikaa."*

Luuk. 6:46. *"Miksi te sanotte minulle (Jeesukselle): 'Herra, Herra', mutta ette tee mitä minä sanon?"*

Jokainen ihminen joutuu tuomiolle synneistään. Kaikesta siitä, mitä hän on ajatellut, sanonut, jättänyt sanomatta, tehnyt tai jättänyt tekemättä. Yksikin rikkomus, kuinka vähäpätöinen tahansa, on loukkaus Jumalan pyhyttä vastaan ja on viemässä meitä kadotukseen ja ikuiseen eroon Jumalasta. Taipumus syntiin on meissä jokaisessa olemassa syntymästämme saakka ja sitä sanotaan perisyntiseksi (Room. 3: 9-18, Ps. 53:3-4, Room. 8:7). Tästä syntitaipumuksesta yksikään ihminen ei pääse eroon tämän maallisen elämänsä aikana.

Room. 3: 9-18. *Miten siis on? Olemmeko me (me Jeesukseen uskovat) muita parempia? Emme lainkaan. Olen jo esittänyt sen syytöksen, että kaikki, niin juutalaiset kuin kreikkalaisetkin, ovat synnin vallassa. Onhan kirjoitettu: Ei ole yhtäkään vanhurskasta, ei yhtäkään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa. Kaikki ovat luopuneet ja käyneet kelvottomiksi. Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, heidän kielsä puhuu petollisesti, huultensa takana heillä on kyykäärmeen myrkkyä, heidän suunsa on täynnä katkeria kirouksia. Nopein jaloin he rientävät vuodattamaan verta, tuhoa ja kurjuutta he jättävät jälkeensä. Rauhan tietä he eivät tunne, jumalanpelko on heille vieras. (Ihmisessä oleva vanha luonto on tällainen. Mitä enemmän luovumme Raamatun sanan noudattamisesta, sitä enemmän raadollisuutemme ja kykymme vuodattaa verta tulee näkyviin.)*

Ps. 53:3-4. *Jumala katsoo taivaasta maan ihmisiin, hän tutkii, onko kellään ymmärrystä, onko ketään, joka etsii Jumalaa. Kaikki he ovat hylänneet hänet, kelvottomia kaikki tyynni! Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhtäkään.*

Room. 8:7. *Lihan (ihmisen oman vanhan luonnon) pyrkimykset sotivat Jumalaa vastaan, sillä ne eivät alistu Jumalan lakiin eivätkä voikaan alistua. (Ihminen itse, hänen vanha luontonsa on jatkuvassa sotatilassa Jumalaa vastaan.)*

Koska olemme jo syntymästämme asti syntisiä (Ps. 51:7) ja koska ihmisluontomme on pysyvässä sodassa Jumalaa vastaan (Room. 8:7), meillä itsellämme ei ole mitään mahdollisuutta korjata syntitekojamme ja välttää Jumalan tuomiota. Ihminen ei tuomion pelosta edes kykene lähestymään Jumalaa ja siksi aloitteen on tullava Jumalalta.

Miksi jotkut ihmiset sitten kykenevät käymään seurakunnassa ja kulkemaan kristityn nimellä, vaikka he eivät halua lukea Jumalan sanaa, he tunnustavat syntinsä vain nimellisesti ja he elävät teoissa, joita Raamatussa sanotaan synniksi? Tämä on mahdollista pääasiassa siksi, että heille on saarnattu sellaista "rakkauden jumalaa", joka ei vaadi parannuksen tekemistä eikä syntitekojen hylkäämistä.

Ps. 51:1-19. *Daavidin psalmi, profeetta Natanin käytyä hänen luonaan sen vuoksi, että hän oli koskenut Batsebaan; Jumala, ole minulle armollinen hyvydessäsi, pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden. Pese minut puhtaaksi rikoksestani ja anna lankeemukseni anteeksi. Minä tiedän pahat tekoni, minun syntini on aina minun edessäni. Sinua, sinua vastaan olen rikkonut, olen tehnyt vastoin sinun tahtoasi. (Jokainen muita ihmisiä vastaan tekemämme rikkomus on myös syntiä Jumalaa*

vastaan.) Oikein teet, kun minua nuhtelet, ja syystä sinä minut tuomitset. Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen siinnyt äitini kohtuun. Mutta sinä tahdot sisimpääni totuuden - ilmoita siis minulle viisautesi! (Ihminen ei itse kykene oikeaan viisauteen, joka olisi myös totuutta. Ne voi saada vain Jumalalta.) Vihmo minut puhtaaksi iisopilla ja pese minut lunta valkeammaksi. Suo minun kuulla ilon ja riemun sana, elvytä mieli, jonka olet murtanut. Käännä katseesi pois synneistäni ja pyyhi minusta kaikki pahat tekoni. (Vain Jumala voi puhdistaa ihmisen hänen synneistään. Vanhan testamentin aikana tämä tapahtui tiedostamalla synti ja uhraamalla eläinuhri sovituksiksi.) Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki. Älä karkota minua kasvojesi edestä, älä ota minulta pois pyhää henkeäsi. Anna minulle jälleen pelastuksen riemu ja suo minun iloiten sinua seurata, niin opetan tiesi sinusta luopuneille, ja he palaavat sinun luoksesi. Jumala, pelastajani, päästä minut verivelasta, niin minä riemuiten ylistän hyvyttäsi. Herra, avaa minun huuleni, niin suuni julistaa sinun kunniaasi. Jos toisin sinulle teurasuhrin, se ei sinua miellytä, polttouhriakaan et huoli. Murtunut mieli on minun uhrini, särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala. (Daavid tiesi, että vain tunnustamalla syntinsä ja luopumalla siitä, hän voisi säilyttää yhteyden Jumalaan.)

Aloite ihmisen pelastamiseksi tulee aina Jumalalta (Joh. 6:44). Miksi Isä Jumala vetää ihmisiä nimenomaan Jeesuksen Kristuksen luo? Siksi, koska Jumala on säätänyt, että Jeesus Kristus on ainoa portti pelastukseen ja ainoa tie taivaaseen Jumalan luo (Joh. 14:6, Apt. 4:12). Siksi evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta, Hänen ristinkuolemastaan, julistetaan. Hänet tuomittiin kuolemaan, että me, kun uskomme tämän, saisimme syntimme anteeksi ja saisimme elämän.

Joh. 6:44. Ei kukaan voi tulla minun (Jeesuksen) luokseni, ellei Isä, joka minut on lähettänyt, vedä häntä.

Joh. 14:6. Jeesus vastasi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.

Apt. 4:12. Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän (Jeesus Kristus). Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla."

Me kykenemme näkemään syntisyytemme vasta Jumalan sanan valossa, kun Pyhä Henki sen meille paljastaa. Evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta mahdollistaa kuitenkin myös sen, että uskallamme syntisinä tulla Jumalan eteen kuulemaan tuomiomme. Ellemme tule synteinemme tuomiolle – saamaan vapauttavaa tuomiota - valitsemme itse kadotustuomion alla pysymisen ja iankaikkisen kuoleman (Jes. 1:16-20, 2. Moos. 32:33).

Jes. 1:16-20. Peseytykää, puhdistautukaa, tehkää loppu pahoista töistänne, ne ovat aina silmissäni. Lakatkaa tekemästä paha. Opetelkaa tekemään hyvää, tavoitelkaa oikeudenmukaisuutta, puolustakaa sorrettua, hankkikaa orvolle oikeus, ajakaa lesken asiaa. - Tulkaa, selvittäkäämme miten asia on, sanoo Herra. - Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi. Vaikka ne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin puhdas villa. Jos te taivutatte mielenne kuulemaan minua, te saatte syödä maan hyvyttä, mutta jos kovetatte mielenne ja torjutte minut, miekka syö teidät. Herran suu on puhunut.

2. Moos. 32:33. Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Minä pyyhin kirjastani kaikkien niiden nimet, jotka tekevät syntiä minua vastaan. (Tältä välttyy vain Jeesuksen Kristuksen sovintoveren turvaan pakenemalla.)

Joh. 3:14-21. "Niin kuin Mooses autiomaassa nosti käärmeen korkealle, niin on myös Ihmisen Poika korotettava, jotta jokainen, joka uskoo häneen, saisi iankaikkisen elämän. (Jeesus korotettiin ristille.) Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa (ristille), jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän. (Jumalan rakkaus saadaan ainoastaan uskomalla ristiinnaulittuun Kristukseen omakohtaisena syntien sovittajana.) "Ei Jumala lähettänyt Poikaansa (tässä Pojan ensimmäisessä tulemisessa) maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan. (Tämä tuomio pannaan täytäntöön Pojan toisessa tulemisessa.) Ja tuomio on tämä: valo on tullut maailmaan, mutta pahojen tekojensa tähden ihmiset ovat valinneet sen asemesta pimeyden. Se, joka tekee paha, kaihtaa valoa; hän ei tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi. Mutta se, joka noudattaa totuutta (suostuu kuulemaan jumalan kutsun tulla Jeesuksen Kristuksen sovintoveren alle), tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat lähtöisin Jumalasta." (Se on Jumalan teko, että olemme tulleet Hänen yhteyteensä. Tämän jälkeen Jumalan Pyhä Henki vaikuttaa myös uudestisyntyneen Jumalan lapsen teot.)

Kun uskomme Jeesukseen Kristukseen, synnymme uudesti ylhäältä, saamme Pyhän Hengen ja alamme elämään Jumalan vastasyntyneinä lapsina (Mark. 16:15-16). Me tarvitsemme paljon sanan "maitoa" kasvaaksemme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa (1. Piet. 2:2, Hepr. 5:11-14).

Mark. 16:15-16. Hän (Jeesus) sanoi heille (opetuslapsille): "Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka sen uskoo ja saa kasteen, (tässä käytetään alkukielessä partisiippimuotoja, "olla uskossa, olla kastettu") on pelastuva. Joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen. (Risto Heikkilä kääntää tämän kohdan seuraavalla tavalla; "Joka sen loppuun asti uskoo ja saa kerran kasteen, on pelastuva." Vapaiden suuntien ja luterilaisten kastekäsitykset poikkeavat toisistaan jonkin verran.)

1. Piet. 2:2. Niin kuin vastasyntyneet lapset tavoitelkaa puhdasta sanan maitoa, jotta sen ravitsemina kasvaisitte pelastukseen. (Ellemme ruoki itseämme Jumalan sanalla, me näivetyimme hengellisesti ja mahdollisesti jopa kuolemme hengellisesti nälkään.)

Hepr. 5:11-14. Meillä olisi tästä paljonkin sanottavaa, mutta ei ole helppo selittää näitä asioita teille, koska olette tulleet niin haluttomiksi kuulemaan. Jo aikoja sitten teistä olisi pitänyt tulla toisten opettajia, mutta sen sijaan te olette itse jälleen opin tarpeessa: jonkun olisi opetettava teille Jumalan sanan alkeet. Te tarvitsette taas maitoa, ette te kestä vahvaa ruokaa. Jokainen, jota vielä ruokitaan maidolla, on pikkulapsi, eikä sellainen kykene ottamaan vastaan syvällistä opetusta. Vahva ruoka on tarkoitettu aikuisille. He ovat totuttaneet aistinsa siihen ja harjaannuttaneet ne erottamaan hyvän ja pahan.

Jumalan sana menee eteenpäin ja ihmiset pelastuvat siellä, missä saarnataan evankeliumia Jeesuksen ristinkuolemasta siinä muodossa, että ihminen saa syntinsä anteeksi vain tulemalla niiden kanssa Jeesuksen ristin juurelle (1. Kor. 15:1-11). Ihmiset pelastuvat iankaikkiseen elämään, koska evankeliumissa itsessään on pelastava voima. Jumala itse toimii ja pelastaa ihmiset sanansa välityksellä.

Raamatun sana ei ole yhdenkään ihmisen omin neuvoin selitettävissä. Jumalan Pyhä Henki avaa Sanan sekä sanan puhujalle että sen kuulijalle (2. Piet. 1:20). Jos saarnaajalla ei ole Pyhää henkeä, jäävät hänen saarnansa ja muut omat puheensa turhiksi, mutta Raamatun sana ja oikein toimitettu ehtoollinen eivät jää. Puhuja joutuu aikanaan tekemään Jumalalle tilin sekä puheistaan että jokaisesta laumansa jäsenestä, muut tekevät tiliä siitä, kun eivät ole rukoilleet hänen puolestaan.

1. Kor. 15:1-11. Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen julistanut teille. Te olette ottaneet sen vastaan ja pidätte siitä kiinni, ja sen avulla te myös pelastutte, jos säilytätte sen sellaisena kuin minä sen julistin; muuten olette turhaan tulleet uskoviksi. Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi, niin kuin oli kirjoitettu, hänet haudattiin, hänet herätettiin kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, ... Näin me siis julistamme, minä (Paavali) niin kuin hekin (muut opetuslapset), ja näin te myös olette uskoneet. (Kristus kuoli meidän syntiemme vuoksi. Vain tästä kiinni pitävä pelastuu.)

2. Piet. 1:20. Ennen muuta teidän on oltava selvillä siitä, etteivät pyhien kirjoitusten ennustukset ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä. Yksikään profeettallinen sana ei ole tullut julki ihmisten tahdosta, vaan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina sen, minkä ovat Jumalalta saaneet.